

זאב יפת

כשהתברר כי מצבו של אבי לאי חרריאוש, ולא ניתן עוד להצילו, ניהלתי עם פרופסור הוכמן, מנהל המחקר האונקולוגי בהדסה, שיחה ארוכה. הוא הסביר לי כי אין כל הצדקה להוסיף ולהחזיק את אבי בבית-החולים. דבריו נשמעו לי הגיוניים.

„אספתי את אבי לביתי. הוא שהה אצלנו שבועיים ימים, סבל מכאובי-חופת בכל שעות היום והלילה. מחלתו היתה קשורה בתופעות-לוואי קשות.

„תוך שבועיים הגענו, אשתי ואני, לאי פיסטיכוחות. שני בני הצעירים נעשו מברי הלים ועצבניים. ידעתי כי רק בבית-החור לים ניתן להגדיל את מספר השעות היו מיות בהן יימצא אבי תחת השפעת זריקות הרגעה. ידעתי כי כל יום נוסף שאותו הוא מבלה בביתי, מגביר את ייסוריו, שהיו נמנעים ממנו אילו היה בבית-החולים.

„נסעתי לירושלים, וקיימתי התייעצות פרטית עם פרופסור הוכמן. שילמתי לפרוץ פסור 150 לירות שכר התייעצות, והוחלט כי אחזיר את אבי לבית-החולים לבדיקות. „מאן, ובמשך חמישה חודשים עד ליום פטירתו של אבי, הייתי מוסר לפרופסור, בכל יום ראשון בשבוע, מאה וחמישים לירות, טבין ותקילין.

„אני מנהל חברה להנדסת-בניין. לפני מים, בגלל עבודתי, לא הייתי מצליח להגיע לבית-החולים ביום ראשון בשעות הבוקר, כבר בצהרי אותו יום היתה מוזכרתו של פרופסור הוכמן מצלצלת אל מו כירתי. לא דובר בפירוש על כסף, רק נאמר שהפרופסור רוצה לראות אותי. זאת, למרות שהייתי מבקר אצל אבי לפחות ארבע פעמים בשבוע, והפרופסור כבר ידע כי אם לא הגעתי ביום ראשון בבוקר, כוודאי אגיע בשעות אחר-צהריים. בכליזאת, כאמור, כבר בצהרי היום היתה המזכירה מצלצלת למישרדי כדי „להזכיר“ לי.

הוכמן יורד מן הניידת

ומובל למעצר.

לאחר שנחשד על-ידי אגף-החקירות של מסי-הכנסה בהעלמת

הכנסות. אחרי המעצר החלו מתגלים פרטים מסמרי-שיער על מכירת מקומות אישפוז במחלקתו, תמורת תשלום דמי-שוחד. מעצרו של פרופסור הוכמן היכה בהלם את חוגי הרפואה בארץ.

או לפחות להקל, את מצוקת האישיפוז, להקים שורה ארוכה של בתי-חולים חדשים. הדבר לא נעשה, וההודמנות הוחמצה.

בתי מלון

במקום בתי"ח

אחרי מידחמת ששת-הימים, כאשר התפתח בארץ שיגשוג כלכלי הסריתק-

הרופא נטל את האשה בורועה והדפה מן החדר.

בבדיקת מיקרה זה נסתבר לנו כי הרופא שבו מדובר נפטר בינתיים, ולכן מצאנו לנכון לא לפרסם את שמו.

כאשר חולים רבים מדי מתדפקים על שערי בתי-חולים מעטים מדי, הכורעים תחת נטל המעמסה, מתפתח בנושא זה, לפי חוקי ההיצע והביקוש היסודיים, שוק שחור באישפוז. מנהלי-מחלקות מסויימים,

שיאות לחקור בפרשה. תלונה מועזעת נוספת שהגיעה לידיעתנו נוגעת למיקרה שאירע בבית החולים תל-השומר.

זמן קצר לפני מלחמת ששת הימים נתגלה אצל נער צעיר גידול לא-יסרטי. ליתר ביטחון, המליץ רופא בית-החולים לסלק את הגידול בהקדם. על הנער היה להמתין שלושה וחצי חודשים עד שיגיע תורו לעבור את הניתוח. כאשר אימו של

דוגמאות של תרופות הנשלחות חינם לרופאים

עלידי היצרנים - נמכרות לחולים במחיר מלא

דיים, הוקמה ועדה בימישרדית לויסות ה בנייה. הוועדה הקפאה הקמת מיבנים ציבוריים חדשים. ביניהם בתי-חולים, ריכזה את מאמץ הבנייה בהקמת עשרות בתי-מלון ענקיים, שגיבנו בעזרת מענקים נדיבים של ממשלת ישראל.

בי 3 ביולי שנה זו, הופעל צו הפיקוח-עלי-הבנייה. שוב נפלו לו בתי-החולים קורי בן. הצו אינו מבחין בין מיבנה ציבורי למטרת חינוך או בריאות, לבין בנייה פרטית של דירות מעל לגודל הסטנדרטי. בכל המיקרים נאסרה הקמת בתי-חולים חדשים, כשם שנאסרה הקמת וילות מסוארות - כאילו קיים דמיון כלשהו בין שני המיקרים הללו.

מצוקת-האישיפוז קשה והרסנית במיוחד כאשר מדובר בחולי-נפש ובחולים במחלות כרוניות. חוליה נפש אלים, שלא נמצא לו מקום אישיפוזי, יהרוג תוך זמן קצר חוי מישפחה שלמה.

מדי-פעם מתפרסמות בעיתונים ידיעות קצרות על טרגדיות שאירעו למישפחות, אשר במשך שנים לא הצליחו למצוא איש-פיו לאחד מבני המשפחה שלקה בנפש. כיוון שהמצוקה בשטח זה חריפה עד מאד, נמצאו מנהלי-מחלקות ומנהלי בתי-חולים, שניצלו מצב בלתי-נסבל זה לשם התעשרות שלא-כדין. דוגמה לאולת-ידו של מישרד-הבריאות בנושא זה משמש פסק-דין (חיפה, תיק אורחי 882), אשר למרות המלצת השופט לא ננקטה בו כל פעולה. הדבר נתגלה בשעת בירור תביעת-פיר צויים בסך 125.000 לירות על ידי התובע (קטין), באמצעות אביו, נגד נהג צה"ל ונגד מדינת ישראל.

טענת התביעה היתה, שהתובע נפגע עלידי מכונת צבאית שהגה התרשל בכך שנסע במהירות מופרות ולא הבחין בתובע. התובע נחבל בראשו ונתקבל לבית-חולים לחולי-נפש, לזמן מסויים.

טענת התביעה היתה כי התאונה, שאיר-

אשר בידיהם הקביעה מי יוכנס לבית-החור לים, הופכים לספסרי-אישפוז, פשוטו כר המשמי, כשהסחורה שבידיהם היא הסבל האנושי, ומצוקה גופנית.

בשנות המיתון נרשמו בלשכות-העבודה בארץ עשרות-אלפי פועלי-בניין מחוסרי-עבודה. באותן שנים ניתן היה לפתור,

הנער, שליוותה אותו, שאלה את הרופא אם לא ניתן להקדים את מועד הניתוח, השיב הלה בשלילה, אך רמוז כי תמורת אלף לירות יוכל הנער לעבור את הניתוח כבר למחרת היום.

„אבל אני חברה בקופת-חולים של ההסדרות!“ נדהמה, „מדוע עלי לשלם?“

עמך אחכה בתור

אלה שידם אינה, משגת לשלם סכומי כסף גדולים כדי לקצר את התור לאישפוז, מתחייבים שעות בתורים מייגעים, מתבשרים לבסוף כי יזכו באישפוז המקווה בעוד חודשים.

תשלום חודשי

פרטי לפרופ'

א בי נפטר לפני שמונה שנים. כבר אז היתה קיימת מצוקת אישיפוז קשה וזשילמתי מאות לירות לחודש, שזה היה הרבה כסף במושגים של אותם זמנים. כדי שאבי יועדף על פני מישהו אחר, מא ועד היום, שום דבר לא השתנה.

„בשיחות עם ידידים הנוקקים לאישפוז, אני שומע שוב ושוב כיצד הם מקצרים את הדרך לבית-החולים. הם מתחילים את הטיפול באופן פרטי אצל מנהל המחלקה, עוברים בדיקות רפואיות במכונים רפואיים פרטיים, משלמים מאות ולפעמים אלפי לירות לרופאים המתאימים, ורק אז זוכים לאישפוז מהיר.

„יש לי חבר שאביו חלה בסרטן. עלה לו שמונת אלפים לירות כדי להחזיק את אביו בבית-חולים ממשלתי בצפון הארץ, במשך ארבעה חודשים בלבד, עד לפטירתו של האב.“

במישרדי מערכת העולם הזה שמורים שמותיים וכתובותיהם של האורח שדבר ריו צוטטו בתחילת כתבה זו, ושל שתי האלמנות ששילמו כסף לפרופסור הוכמן במשך קרוב לשנה וחצי, כאשר בעליהן היו מאושפזים במחלקתו, עד לפטירתם. (העולם הזה 1933).

בהסכמתם יהיה העולם הזה מוכן למסור את שמותיים לוועדת האתיקה של בית-החולים הדסה, או לכל גורם ציבורי אחר